

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāḷi)

2. Δεύτερο επίπεδο του θεμελίου της διδασκαλίας
(2. Sāsanapaṭṭhānadutiyabhūmi)

[Pe 2, PTS 23-59]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

2. Δεύτερο επίπεδο του θεμελίου της διδασκαλίας

13. Εκεί ποια είναι η εφαρμογή της Διδαχής; Η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση, η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια, η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση, η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και αυτή που οδηγεί στη διείσδυση, αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και αυτή που οδηγεί στη διείσδυση και αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια και αυτή που οδηγεί στη διείσδυση. Η διαταγή, ο καρπός, το μέσο, και η διαταγή και ο καρπός, και ο καρπός και το μέσο, και η διαταγή και ο καρπός και το μέσο. Η απόλαυση, ο κίνδυνος, η διαφυγή, και η απόλαυση και ο κίνδυνος, και η απόλαυση και η διαφυγή, και ο κίνδυνος και η διαφυγή, και η απόλαυση και ο κίνδυνος και η διαφυγή. Το εγκόσμιο, το υπερκόσμιο, και το εγκόσμιο και το υπερκόσμιο. Η πράξη, το επακόλουθο, και η πράξη και το επακόλουθο. Το εκτεθέν, το μη εκτεθέν, και το εκτεθέν και το μη εκτεθέν. Η γνώση, το γνωστό, και η γνώση και το γνωστό. Η ενόραση, η διαλογιστική ανάπτυξη, και η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη. Η πράξη με επακόλουθο, η πράξη χωρίς επακόλουθο, η πράξη ούτε με επακόλουθο ούτε χωρίς επακόλουθο. Ο δικός του λόγος, ο λόγος άλλου, και ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου. Με θεμέλιο τα όντα, με θεμέλιο τα φαινόμενα, και με θεμέλιο τα όντα και με θεμέλιο τα φαινόμενα. Ο έπαινος, με θεμέλιο τον δικό του λόγο, με θεμέλιο τον λόγο άλλου, και με θεμέλιο τον δικό του λόγο και με θεμέλιο τον λόγο άλλου. Η ενέργεια, ο καρπός, και η ενέργεια και ο καρπός. Το επιτρεπόμενο, το απορριφθέν, και το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν. Αυτά είναι τα έξι απορριφθέντα.

14. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση;

Τυφλωμένοι από τις ηδονές, καλυμμένοι από δίχτυ, σκεπασμένοι από το κάλυμμα της επιθυμίας·
δεμένοι από τον συγγενή των απρόσεκτων, όπως τα ψάρια στο στόμα της παγίδας·
ακολουθούν το γήρας και τον θάνατο, όπως το μοσχάρι που θηλάζει γάλα ακολουθεί τη μητέρα του.

Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι νοητικά εμπόδια.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια;

Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου, έχουν τον νου ως κυρίαρχο, είναι δημιουργημένα από τον νου·
αν με καθαρό νου κάποιος μιλά ή πράττει·
τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη.

Στο Σαμγιούτακα η ομιλία.

Αυτή η ομιλία του Ευλογημένου προς τον Μαχανάμα τον Σάκκα των Σάκκα στην πόλη Καπιλαβάττου, αναπτυγμένη αναλυτικά με τη μέθοδο, διαποτισμένη από πίστη και ηθική, διαποτισμένη από άλλη ύπαρξη, αυτή ονομάζεται στην τελευταία στιγμή.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση;

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, πλήρως απελευθερωμένος παντού, μη παρατηρώντας 'αυτός είμαι εγώ'·
έτσι απελευθερωμένος διέβη τη νοητική πλημμύρα, που δεν είχε διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση.

Ο Άναντα ρωτά τον Διδάσκαλο: «Ποιος είναι ο σκοπός των ηθικών αρχών;»

Εκεί ποια είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης;

«Αυτός του οποίου η συνείδηση είναι σαν βράχος, σταθερή, δεν κλονίζεται· αποπαθιασμένη από τα ελκυστικά, δεν θυμώνει με αυτά που προκαλούν οργή· αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάσει ο πόνος;»

Ο Σαριπούττα ονομαζόταν, ο Ευλογημένος, αρκετά πρεσβύτερος, αυτός με προσέβαλε και αναχώρησε για περιπλάνηση χωρίς να ζητήσει συγγνώμη· πρέπει να δοθεί η διευκρίνιση του Σαριπούττα. Σε όποιον βέβαια, ο Ευλογημένος, η μνήμη επί του σώματος δεν έχει αναπτυχθεί, δεν έχει καλλιεργηθεί, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά.

15. Εκεί ποια είναι αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια;

«Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά· για αυτό το λόγο ανοίξτε το καλυμμένο, έτσι αυτό δεν θα βρέχεται υπερβολικά.

«Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»: αυτή είναι η μόλυνση. «Το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά»: αυτή είναι η καλλιέργεια. «Σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι» αναλυτικά. Εκεί και το σκοτάδι και αυτός που πορεύεται προς σκοτάδι, αυτή είναι η μόλυνση. Και το φως και αυτός που πορεύεται προς φως, αυτή είναι η καλλιέργεια.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση;

«Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί, αυτό που είναι από σίδηρο, από ξύλο ή από σχοινί·
η βαθιά λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, η προσκόλληση σε γιους και συζύγους.

«Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί», όταν η προσκόλληση σε γιους και συζύγους, αυτή είναι η μόλυνση. «Κόβοντας και αυτό, αναχωρούν οι σοφοί, χωρίς προσκόλληση, εγκαταλείποντας όλες τις ηδονές»: αυτή είναι η διείσδυση. «Ό,τι διαμορφώθηκε από τη βούληση, ό,τι επινοήθηκε, και η σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας που υπάρχει». Με αυτούς τους τέσσερις όρους είναι η μόλυνση. Με τους τελευταίους τέσσερις είναι η διείσδυση.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης;

«Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη, καταβεβλημένος από την επαφή αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό·
διότι με ό,τι φαντάζονται, αυτό γίνεται διαφορετικό από εκείνο.

Ο κόσμος, γινόμενος διαφορετικός, προσκολλημένος στην ύπαρξη, καταβεβλημένος από την ύπαρξη, απολαμβάνει μόνο την ύπαρξη· αυτό που απολαμβάνει, αυτό είναι φόβος, αυτό που φοβάται, αυτό είναι υπαρξιακός πόνος·
για την εγκατάλειψη της ύπαρξης όμως ασκείται αυτή η άγια ζωή.

Όποιοι πράγματι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν την απελευθέρωση από την ύπαρξη μέσω της ύπαρξης, όλοι αυτοί 'δεν έχουν απελευθερωθεί από την ύπαρξη', λέω. Όποιοι πάλι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν τη διαφυγή από την ύπαρξη μέσω της μη ύπαρξης, όλοι αυτοί 'δεν έχουν διαφύγει από την ύπαρξη', λέω. Διότι εξαρτώμενος από την προσκόλληση εμφανίζεται αυτός ο υπαρξιακός πόνος· με την εξάλειψη όλων των προσκολλήσεων δεν υπάρχει εμφάνιση του υπαρξιακού πόνου· δες αυτόν τον κόσμο, πολλά όντα καταβεβλημένα από την άγνοια, δημιουργήματα που χαίρονται τα δημιουργήματα, μη απελευθερωμένα από τις υπάρξεις. Διότι όποιες κι αν είναι οι υπάρξεις, παντού, σε κάθε κατάσταση, όλες αυτές οι υπάρξεις είναι παροδικές, οδυνηρές και υποκείμενες σε μεταβολή».

«Βλέποντας έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία,
η επιθυμία για ύπαρξη εγκαταλείπεται, δεν απολαμβάνει τη μη ύπαρξη·
με την πλήρη εξάλειψη των επιθυμιών, η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση χωρίς υπόλοιπο είναι το Νιμπάνα.

«Για εκείνον τον κατασβεσμένο μοναχό, χωρίς προσκόλληση δεν υπάρχει επαναγέννηση·
ο Μάρα έχει νικηθεί, η μάχη έχει κερδηθεί, αυτός ο τέτοιος υπερέβη όλες τις υπάρξεις».

«Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη» μέχρι «υπαρξιακός πόνος»: αυτή είναι η μόλυνση της επιθυμίας.

Επιπλέον: «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν την απολύτρωση από την ύπαρξη μέσω της ύπαρξης, όλοι αυτοί δεν έχουν απελευθερωθεί από την ύπαρξη», λέω.
«Όποιοι πάλι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν τη διαφυγή από την ύπαρξη μέσω της μη ύπαρξης, δεν έχουν διαφύγει από την ύπαρξη», λέω. Αυτή είναι η μόλυνση της λανθασμένης άποψης· αυτή η μόλυνση της λανθασμένης άποψης και η μόλυνση της επιθυμίας, και οι δύο αυτές είναι μόλυνση. Επιπλέον: «Για την εγκατάλειψη της ύπαρξης ασκείται η άγια ζωή», μέχρι «από την πλήρη εξάλειψη της προσκόλλησης, της εμφάνισης»: αυτό οδηγεί στη διείσδυση. «Για εκείνον τον κατασβεσμένο μοναχό» μέχρι «αυτός ο τέτοιος υπερέβη όλες τις υπάρξεις»: αυτό ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Τέσσερα άτομα: αυτός που πάει με το ρεύμα είναι η μόλυνση· και αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του και αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα είναι η διείσδυση. «Στέκεται στη στεριά»: αυτό είναι το επίπεδο αυτού που είναι πέραν της άσκησης.

16. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση;

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται· και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο, με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος».

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται»: αυτή είναι η καλλιέργεια. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο, με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος»: αυτή είναι η διείσδυση.

Στις διδασκαλίες που έχουν ακολουθηθεί με το αυτί, που έχουν εξασκηθεί λεκτικά, που έχουν εξεταστεί με τον νου, που έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη, πέντε οφέλη αναμένονται. Εδώ κάποιος έχει πολυμαθείς διδασκαλίες, τις διατηρεί, δεν τις έχει ξεχάσει, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· αυτός εφαρμόζοντας, προσπαθώντας, καταβάλλοντας προσπάθεια, επιτυγχάνει διάκριση στην παρούσα ζωή. Αν δεν επιτύχει διάκριση στην παρούσα ζωή, την επιτυγχάνει όταν είναι ασθενής. Αν δεν την επιτύχει όταν είναι ασθενής, την επιτυγχάνει κατά τη στιγμή του θανάτου. Αν δεν την επιτύχει κατά τη στιγμή του θανάτου, την επιτυγχάνει όταν γίνει θεός. Αν δεν την επιτύχει όταν γίνει θεός, με αυτό το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, επιτυγχάνει την ατομική φώτιση.

Εκεί αυτός που την επιτυγχάνει στην παρούσα ζωή, αυτή είναι η διείσδυση. Αυτός που επιτυγχάνει την ατομική φώτιση στον επόμενο κόσμο, αυτή είναι η καλλιέργεια. Αυτές οι δεκαέξι ομιλίες υπερβαίνουν ολόκληρη τη Διδαχή. Με αυτές τις δεκαέξι ομιλίες η εννεαπλή ομιλία γίνεται διαιρεμένη. Και αυτή είναι του σοφού, όχι αυτού που στερείται σοφίας, του συνδεδεμένου, όχι του μη συνδεδεμένου· η μόλυνση κυκλοφορεί στον κόσμο από τη φύση αυτού που δεν ενεργεί, που διαμένει. Αυτή η μόλυνση είναι τριών ειδών - η μόλυνση της επιθυμίας, η μόλυνση της λανθασμένης άποψης, η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς. Εγείρομενη από αυτή τη μόλυνση, η μόλυνση εδραιώνεται στα φαινόμενα, εδραιώνεται στα εγκόσμια. Εκεί ο μη επιδέξιος, από την άποψη, αν αγκιστρώνεται σε αυτή την ηθική και την άποψη, σε αυτόν υπάρχει η μόλυνση της επιθυμίας. Αν όμως έχει έτσι: «Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς», σε όποιον υπάρχει λανθασμένη άποψη, σε αυτόν υπάρχει η μόλυνση της λανθασμένης άποψης. Αν όμως είναι εδραιωμένος στην ηθική, διότι για τον μη προσκολλημένο υπάρχει η ηθική και η ασκητική πρακτική, σε αυτόν τον ηθικό αυτό που έχει ληφθεί συνετά παράγει απουσία μεταμέλειας μέχρι τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, και αυτό σε αυτόν στην παρούσα ζωή ή όταν έχει πεθάνει ή ακριβώς εκεί ή με διαδοχικό τρόπο, σε άλλα συναθροίσματα· έτσι έχει ακουστεί «η καλή συμπεριφορά οδηγεί στην καλλιέργεια»: αυτή ονομάζεται η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια. Εκεί σε αυτόν που είναι εδραιωμένος στην ηθική, η συνείδηση είναι χωρίς νοητικά εμπόδια· σε αυτόν τότε ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία για την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας. Αυτός επιτυγχάνει το απόλυτο τέλος, το Νιμπάνα· είτε σε άλλη διδαχή, επιτυγχάνει το απόλυτο Νιμπάνα, είτε σε ένα κάθισμα τις έξι άμεσες γνώσεις. Εκεί δύο άτομα επιτυγχάνουν την ευγενή διδασκαλία, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη και ο ακόλουθος βασιζόμενος στη

Διδασκαλία. Εκεί ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία είναι αυτός που κατανοεί γρήγορα, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη είναι αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση. Εκεί αυτός που κατανοεί γρήγορα είναι δύο ειδών - κάποιος με οξείες ικανότητες, κάποιος με αμβλείες ικανότητες. Εκεί και αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση είναι δύο ειδών - κάποιος με οξείες ικανότητες, κάποιος με αμβλείες ικανότητες. Εκεί και αυτός που κατανοεί γρήγορα με αμβλείες ικανότητες, και αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση με οξείες ικανότητες, αυτά τα άτομα έχουν άνισες ικανότητες. Εκεί αυτά τα άτομα με ίσες ικανότητες ξεπέφτουν από αυτόν που κατανοεί γρήγορα, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης από αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση· αυτοί που έχουν φτάσει στο μεσαίο επίπεδο είναι αυτοί που κατανοούν μέσω επεξήγησης. Αυτά είναι τα τρία άτομα.

17. Εκεί ο τέταρτος και ο πέμπτος είναι αυτός που κατανοεί γρήγορα, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης και αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση· εκεί το άτομο που κατανοεί γρήγορα, αφού αποκτήσει τις ικανότητες, εδραιωμένο στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει και τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, γίνεται αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, ο πρώτος εισερχόμενος στο ρεύμα. Εκεί το άτομο που κατανοεί μέσω επεξήγησης, αφού αποκτήσει τις ικανότητες, εδραιωμένο στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει και τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, και γίνεται οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενος, ο δεύτερος εισερχόμενος στο ρεύμα. Εκεί το άτομο που χρειάζεται καθοδήγηση, αφού αποκτήσει τις ικανότητες, εδραιωμένο στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει και τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, και γίνεται ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός είναι ο τρίτος εισερχόμενος στο ρεύμα. Αυτά τα τρία άτομα είναι εδραιωμένα στον καρπό της εισόδου στο ρεύμα λόγω της ποικιλομορφίας των ικανοτήτων.

Αυτός που κατανοεί γρήγορα γίνεται αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης γίνεται οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενος, αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση γίνεται ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον. Αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση. Αν όμως προσπαθεί πέρα από αυτό, επιτυγχάνει το απόλυτο τέλος, το Νιμπάνα. Εκεί το άτομο που κατανοεί γρήγορα, όποιο έχει οξείες ικανότητες, αυτά γίνονται δύο άτομα - αφού επιτύχουν τον καρπό της μη-επιστροφής, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα και επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα. Εκεί το άτομο που κατανοεί μέσω επεξήγησης, όποιο έχει οξείες ικανότητες, αυτά γίνονται δύο άτομα - επιτυγχάνουν τον καρπό της μη-επιστροφής, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο και επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα με μόχθο. Εκεί αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση, επιτυγχάνοντας τον καρπό της μη-επιστροφής, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα· και αυτός που κατανοεί γρήγορα και αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης, λόγω της ποικιλομορφίας των ικανοτήτων, το άτομο που κατανοεί γρήγορα με οξείες ικανότητες γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, αυτός που κατανοεί γρήγορα με αμβλείες ικανότητες γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Και αυτός που κατανοεί γρήγορα και αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης, λόγω της ποικιλομορφίας των ικανοτήτων, το άτομο που κατανοεί γρήγορα με οξείες ικανότητες γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, αυτός με οξείες ικανότητες γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, αυτός που κατανοεί γρήγορα με αμβλείες ικανότητες γίνεται

επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα. Αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με οξείες ικανότητες γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με αμβλείες ικανότητες γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με οξείες ικανότητες γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο. Αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με αμβλείες ικανότητες γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Έτσι πέντε μη-επιστρέφοντες, ο έκτος άπαξ επιστρέφων, και τρεις εισερχόμενοι στο ρεύμα - αυτοί είναι οι εννέα ασκούμενοι.

Εκεί το άτομο που κατανοεί γρήγορα με οξείες ικανότητες, επιτυγχάνοντας την Αξιότητα, γίνονται δύο άτομα, ο απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές και ο απελευθερωμένος μέσω της σοφίας. Εκεί το άτομο που κατανοεί γρήγορα με αμβλείες ικανότητες, επιτυγχάνοντας την Αξιότητα, γίνονται δύο άτομα, αυτός που παραμένει για μια περίοδο και το άτομο χωρίς διείσδυση· και αυτός με οξείες ικανότητες, επιτυγχάνοντας την Αξιότητα, γίνονται δύο άτομα, ο ικανός μέσω βούλησης και ο ικανός μέσω προστασίας. Εκεί αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με αμβλείες ικανότητες, επιτυγχάνοντας την Αξιότητα, γίνονται δύο άτομα· αν προτίθεται, δεν επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα· αν δεν προτίθεται, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα. Αν προστατεύει, δεν επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα· αν δεν προστατεύει, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα. Εκεί το άτομο που χρειάζεται καθοδήγηση, αφοσιωμένο στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης, γίνεται υποκείμενος στον ξεπεσμό ή καθορισμένος από τις πράξεις ή αυτός που επιτυγχάνει την Αξιότητα ταυτόχρονα· αυτοί είναι οι εννέα Άξιοι· αυτή η τετραπλή ομιλία οδηγεί στη μόλυνση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Σε αυτά τα άτομα λειτουργεί η δεκαπλή δύναμη του Τατχάγκατα.

18. Ποια είναι η δεκαπλή; Εδώ, όταν ο τροχός της Διδασκαλίας δεν είχε τεθεί σε κίνηση από τους Βούδες, τους Ευλογημένους, ισχυροί νεαροί θεοί με επιρροή προσήλθαν με παράκληση: «Ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία». Αυτός, επισκοπώντας με τον ανυπέρβλητο οφθαλμό του Βούδα, είδε τρεις κατηγορίες όντων: με οριστική πορεία της ορθής οδού, με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού, ακαθόριστη. Εκεί η κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού θα περιπέσει σε λανθασμένη μνήμη - αυτό είναι αδύνατον· θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα χωρίς Διδάσκαλο - αυτό είναι αδύνατον· θα επιτύχει διαλογιστική επίτευξη - αυτό είναι δυνατόν. Εκεί η κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού θα ακολουθήσει ευγενή διαλογιστική επίτευξη - αυτό είναι αδύνατον· θα ακολουθήσει μη ευγενή λανθασμένη πρακτική - αυτό είναι δυνατόν. Εκεί η ακαθόριστη κατηγορία, αυτός που ακολουθεί ορθά θα πάει στην κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού - αυτό είναι δυνατόν· αυτός που ακολουθεί λανθασμένα θα πάει στην κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού - αυτό είναι αδύνατον. Αυτός που ακολουθεί ορθά θα πάει στην κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού - αυτό είναι δυνατόν· αυτός που ακολουθεί λανθασμένα θα πάει στην κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού - αυτό είναι δυνατόν. Αυτές οι τρεις, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου που επισκοπεί με τον ανυπέρβλητο οφθαλμό του Βούδα, εμού που είμαι μνήμων, αυτά τα φαινόμενα δεν έχουν κατανοηθεί πλήρως - σε αυτό το βαθμό κάποιος θα με επιπλήξει σύμφωνα με τον κανόνα - αυτό είναι αδύνατον· εσύ που

διακηρύσσεις ότι είσαι χωρίς πάθος, επειδή δεν έχεις εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, κάποιος θα σε επιπλήξει σύμφωνα με τον κανόνα - αυτό είναι αδύνατον. Επειδή όμως σε αυτή την ακαθόριστη κατηγορία υπάρχει η διδαχή της Διδασκαλίας, αυτή δεν φαίνεται για αυτόν που την ακολουθεί προς την πλήρη εξάλειψη του πόνου - αυτό είναι αδύνατον· έτσι νοθευμένος, ο μαθητής μου της ακαθόριστης κατηγορίας δεν θα πραγματοποιήσει διάκριση από πριν σε μετά - αυτό είναι αδύνατον.

19. Ότι πράγματι ο σοφός δαμάζει τις διάφορες γλώσσες διαφόρων ειδών θεών, δρακόντων και δαιμόνων, αφού μίλησε με καθορισμό στη Διδασκαλία, θα πάει στην άλλη όχθη για άλλο λόγο - αυτό είναι αδύνατον. Αναλυτική γνώση των φαινομένων. Ότι λοιπόν αυτές οι επτά επτά γλωσσικές εκφράσεις από τη γλώσσα δεν θα κατανοηθούν - αυτό είναι αδύνατον. Αναλυτική γνώση της γλώσσας. Ότι η γλώσσα δεν θα κάνει γνωστό εκείνο το νόημα στους μαθητές που χαίρονται στην πλήρη συνέλευση - αυτό είναι αδύνατον. Αναλυτική γνώση του νοήματος. Ισχυροί νεαροί θεοί με επιρροή, αφού πλησίασαν, έθεσαν ερωτήσεις. Ότι σε αυτόν που ταλαιπωρείται σωματικά ή νοητικά, με κουλό χέρι ή χωλό πόδι, αργό, εκείνο το νόημα δεν θα διανεμηθεί - αυτό είναι αδύνατον. Αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας. Ότι σε όποιον αυτό υπάρχει σε αυτούς, σε αυτόν θα είναι ανύπαρκτο - αυτό είναι αδύνατον. Ότι πράγματι αυτό που δεν υπάρχει σε αυτούς δεν υπάρχει, σε αυτόν αυτό που δεν υπάρχει σε αυτούς θα υπάρξει - αυτό είναι αδύνατον. Έτσι για την παύση της προέλευσης οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων. Ότι ο Μάρα ή ο Ίντα ή ο Βράχμα ή ο Τατχάγκατα ή ο παγκόσμιος μονάρχης, αυτός βεβαίως θα γίνει γυναίκα - αυτό είναι αδύνατον· ότι ένας άνδρας θα γίνει βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, Σάκκα άρχοντας των θεών - αυτό είναι δυνατόν. Έτσι γι' αυτόν τέτοια δύναμη, τέτοια γνώση· αυτή ονομάζεται γνώση του δυνατού και του αδύνατου, η πρώτη δύναμη του Τατχάγκατα, αυτή πρέπει να αναλυθεί. Με τις τρεις κατηγορίες, με τις τέσσερις βάσεις για αυτοπεποίθηση, με τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, στη λειτουργία και την παύση της Εξαρτώμενης Γένεσης και αυτό που οδηγεί σε αυτά. Το καλό επαναγεννιέται στα καλά αποτελέσματα και αυτό που αφορά γυναίκες και άνδρες. Αυτή την πρώτη δύναμη ο Τατχάγκατα έτσι γνωρίζει.

Για όσους όμως η κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού, αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό, αυτή είναι ακριβώς η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα. Εκεί θα ήταν η κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού, και αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό. Ας είναι ακριβώς αυτή η πρακτική που οδηγεί στην προέλευση της ταυτότητας· αυτός εδραιωμένος στην πρακτική εκεί ακριβώς πηγαίνει στο Νιμπάνα, πηγαίνει στον κόσμο της αθλιότητας, πηγαίνει στους θεούς και τους ανθρώπους. Όποια πρακτική κι αν ακολουθούσε, θα πήγαινε παντού· αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό. Η γνώση εδώ όπως πραγματικά είναι, αυτή ονομάζεται γνώση της πρακτικής που οδηγεί σε κάθε προορισμό, η δεύτερη δύναμη του Τατχάγκατα.

Αυτή λοιπόν η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό έχει διάφορες κλίσεις· κάποιος στις ηδονές, κάποιος σε δύσκολες πράξεις, κάποιος αφοσιωμένος στην επιδίωξη της αυτοταπείνωσης, κάποιος φτάνουν στον εξαγνισμό μέσω της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, κάποιος μέσω της μη ανάπτυξης. Για τα όντα

δεσμευμένα με αυτή ή εκείνη την ιδιοσυγκρασία, η γνώση όπως πραγματικά είναι, που έχει πάει σε διάφορα, κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις πολλαπλές κλίσεις του κόσμου. Αυτή είναι η τρίτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Εκεί τα όντα έχουν κλίσεις, ασκούν, αναπτύσσουν, καλλιεργούν. Σε αυτούς που έχουν συσσωρεύσει πράξεις, που έχουν εκείνες τις κλίσεις. Και αυτό ακριβώς το στοιχείο μεταφέρει. Ποιο όμως είναι αυτό το στοιχείο; Το στοιχείο της απάρνησης, το στοιχείο της δύναμης, κάποια επιτυχία, κάποια λανθασμένη πορεία και στοιχείο, έχουν κλίσεις. Κάποιοι δεν βλέπουν τίποτα ανώτερο. Αυτοί, αφού προσκολληθούν σε εκείνη ακριβώς τη θέση του γήρατος και του θανάτου από εμένα, εκφράζονται: «Μόνο αυτό είναι αλήθεια και οτιδήποτε άλλο είναι μάταιο». Όπως ο Ευλογημένος είπε στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών. Η γνώση εκεί όπως πραγματικά είναι. Αυτή ονομάζεται η τέταρτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Εκεί όποιο στοιχείο είναι ανώτερο, αυτό με το σώμα και με την ομιλία ξεκινούν· ο νοητικός. Η ενεργοποίηση είναι η βούληση, η πράξη· η σωματική και η λεκτική ενεργοποίηση, επειδή είναι νοητική, είναι διαφορετική πράξη· ο Τατχάγκατα κατανοεί έτσι: «από αυτό το ον με τέτοια ιδιοσυγκρασία τέτοιου είδους πράξη έγινε· αυτό στο παρελθόν, με αυτή την αιτία, τέτοιου είδους επακόλουθο ωριμάζει σε αυτόν τώρα ή θα ωριμάσει στο μέλλον». Έτσι κατανοεί σχετικά με το παρόν: «αυτό το άτομο με τέτοια ιδιοσυγκρασία κάνει αυτή την πράξη». Με την επιθυμία και με τη λανθασμένη άποψη, με αυτή την αιτία, το επακόλουθο δεν θα εμφανιστεί σε αυτόν στην παρούσα ζωή ή κατά την επαναγέννηση· ή σε άλλη περίπτωση κατανοεί έτσι: «αυτό το άτομο θα κάνει τέτοιου είδους πράξη στο μέλλον· με αυτή την αιτία τέτοιου είδους επακόλουθο θα εμφανιστεί σε αυτόν· με αυτή την αιτία, όποια είναι τα τέσσερα αντικείμενα διαλογισμού, αυτό το αντικείμενο διαλογισμού είναι ευχάριστο στο παρόν και με ευτυχισμένο επακόλουθο στο μέλλον»... κ.λπ... Έτσι αυτός κατανοεί την ποικιλία των επακολούθων των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς την αιτία και τη συνθήκη, ποικίλα κατώτερα και ανώτερα· αυτή ονομάζεται γνώση του επακολούθου της πράξης, η πέμπτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι τα όντα που αναλαμβάνουν οποιαδήποτε ανάληψη πράξης, εκεί κατανοεί έτσι: αυτού του ατόμου που είναι αφοσιωμένο στην πράξη, με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, τα στοιχεία της απάρνησης πηγαινούν στην εκπλήρωση· σε αυτόν που ακολουθεί τη λαγνεία, με κενή αλαζονεία, η πρώτη διαλογιστική έκσταση μολύνεται· αν πάλι με περαιτέρω προσπάθεια, όταν ο νους έχει φτάσει στην κάθαρση της διαλογιστικής έκστασης, ασκεί την πρακτική που οδηγεί στην υπεροχή. Διότι σε αυτόν που είναι εδραιωμένος στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, που ανήκει στη διαλογιστική έκσταση, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση πηγαινεί στην κάθαρση· και σε αυτόν που επιθυμεί να επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, η ικανότητα ευαρέσκειας κατακυριεύει τη συνείδηση και παραμένει· σε αυτόν αυτή η αγαλλίαση, που δεν οδηγεί στην υπεροχή, παραμένει αναφερόμενη στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αν κατανοεί τη διαφυγή του όπως πραγματικά είναι. Για τον Τατχάγκατα η τέταρτη διαλογιστική έκσταση πηγαινεί στην κάθαρση· οι νοητικές καταστάσεις που οδηγούν στην παρακμή της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης, και αυτές οι νοητικές καταστάσεις όπου εγείρονται, με τις οποίες η κάθαρση της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης φαίνεται. Έτσι με την επίτευξη της προδιάθεσης, όποιες είναι οι τέσσερις διαλογιστικές επιτεύξεις, οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση, οι οκτώ

διαλογιστικές εκστάσεις της απολύτρωσης: οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις είναι απολυτρώσεις. Και οι οκτώ απολυτρώσεις και οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση. Αυτοσυγκέντρωση: τέσσερις αυτοσυγκεντρώσεις - αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης, αυτοσυγκέντρωση λόγω της ενεργητικότητας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου, αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης. Οι τέσσερις διαλογιστικές επιτεύξεις είναι επιτεύξεις της προδιάθεσης· έτσι αυτών των διαλογιστικών εκστάσεων η επίτευξη της απολύτρωσης: τέτοιου είδους είναι η μόλυνση του ατόμου με ιδιοσυγκρασία λαγνείας. Έτσι του ατόμου με ιδιοσυγκρασία μίσους. Του ατόμου με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης. Τέτοιου είδους είναι η κάθαρση του ατόμου με ιδιοσυγκρασία λαγνείας· έτσι η γνώση εδώ όπως πραγματικά είναι, που δεν είναι κοινή με όλα τα όντα. Αυτή ονομάζεται η έκτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Εκεί ο Τατχάγκατα κατανοεί έτσι: τα εγκόσμια φαινόμενα και τα υπερκόσμια φαινόμενα, η ικανότητα που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη λαμβάνει το όνομα. Αναφορικά με το επίπεδο της κυριαρχίας, λαμβάνουν το όνομα δύναμη· ο νους που έχει φτάσει σε σταθερότητα, η νοητική ικανότητα, αναφορικά με αυτό. Λαμβάνουν το όνομα ενεργητικότητα αναφορικά με το στοιχείο της ενεργοποίησης. Έτσι σε αυτόν, θεέ, τέτοιου είδους γνώση· και με αυτά τα φαινόμενα αυτά τα άτομα είναι προικισμένα: έτσι έκανε τη διδαχή της Διδασκαλίας. Ως προς τη μορφή και ως προς τη διάκριση, αυτών που είναι προικισμένοι με τη διάθεση του τόπου διαμονής και της προδιάθεσης. Αυτή ονομάζεται γνώση της διαφορετικότητας των ικανοτήτων, της δύναμης και της ενεργητικότητας άλλων όντων, άλλων ατόμων, η έβδομη δύναμη του Τατχάγκατα.

Εκεί ο Τατχάγκατα κατανοεί τον προορισμό στον κόσμο και τα λοιπά επίπεδα και των νοητικών δεσμών και των ασκούμενων με δύο δυνάμεις· με την ανάμνηση προηγούμενων ζωών στην παρελθοντική περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων και τώρα στο παρόν με τον θείο οφθαλμό τον θάνατο και την επαναγέννηση· έτσι αυτές οι δύο δυνάμεις προέρχονται από τον θείο οφθαλμό. Αυτό το παρελθόν είναι το πεδίο του θείου οφθαλμού, αυτό τώρα είναι το πεδίο της μνήμης· έτσι η γνώση των προηγούμενων ζωών του εαυτού και των άλλων, πολύμορφη, ποικιλόμορφη· το παρόν με τον θείο οφθαλμό· αυτές είναι οι δύο δυνάμεις του Τατχάγκατα, η όγδοη η προηγούμενη ζωή, η ένατη ο θείος οφθαλμός.

Επιπλέον, ο Τατχάγκατα κατανοεί τη διαλογιστική έκσταση, την κάθαρση, αυτό που οδηγεί στη διείσδυση των ευγενών ατόμων: αυτό το άτομο με αυτή την οδό, με αυτή την πρακτική, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας πραγματοποιήσει την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει· έτσι η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών του εαυτού, με σταθερή θέση στη λανθασμένη άποψη, αναφορικά με τα τέσσερα επίπεδα, μέχρι την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών των εννέα Άξιων, περιορισμένα για τους ασκούμενους, απεριόριστα για τους Άξιους. Εκεί η απελευθέρωση του νου είναι χωρίς νοητικές διαφθορές από δύο νοητικές διαφθορές, από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας και από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη· η απελευθέρωση μέσω σοφίας είναι χωρίς νοητικές διαφθορές από δύο νοητικές διαφθορές, από τη νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης και από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας· η γνώση αυτών των δύο απελευθερώσεων όπως πραγματικά είναι, αυτή ονομάζεται γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Η δέκατη δύναμη του Τατχάγκατα.

20. Εδραιωμένος σε αυτές τις δέκα δυνάμεις, ο Τατχάγκατα διδάσκει πέντε ειδών διδασκαλία: αυτή που οδηγεί στη μόλυνση, αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, αυτή που οδηγεί στην ενόραση, αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη, αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Εκεί όποια είναι η μόλυνση της επιθυμίας, η διαφυγή από αυτήν είναι η μη-απληστία. Όποια είναι η μόλυνση της λανθασμένης άποψης, η διαφυγή από αυτήν είναι η μη αυταπάτη. Όποια είναι η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς, η διαφυγή από αυτήν είναι τα τρία καλά. Ποια είναι η πηγή; Αυτές οι τρεις κακές νοητικές συμπεριφορές - η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη. Εκεί η πλεονεξία, η κακή νοητική συμπεριφορά, εδραιώνει τη σωματική πράξη, τη λήψη του μη δοσμένου, και κάθε λεκτική πράξη συνδεδεμένη με αυτήν εδραιώνει, και την ψευδολογία και κάθε ψευδές, κάθε απουσία λόγου, κάθε περιφρόνηση και θρασύτητα, η πλεονεξία είναι φαύλη ρίζα· στην καλή συμπεριφορά η καλή συμπεριφορά, η βούληση της ψευδολογίας, της λήψης του μη δοσμένου, της πλεονεξίας· εκεί ο θυμός, η κακή νοητική συμπεριφορά, εδραιώνει τη σωματική πράξη, τον φόνο έμβιων όντων, και κάθε αυτό το τράβηγμα, το σύρσιμο, τη δέσμευση, την ευχαρίστηση, εδραιώνει τη λεκτική πράξη, τη διχαστική ομιλία, τη σκληρή ομιλία· η λανθασμένη άποψη και η κακή νοητική συμπεριφορά ενεργοποιεί την πλεονεξία, τον θυμό, τη λανθασμένη άποψη· αυτού οποιαδήποτε λανθασμένη άποψη, εγκατάλειψη γεννημένη από πάθος ή γεννημένη από μίσος, εντελώς γεννημένη από λανθασμένη άποψη, με αυτόν τον λόγο εδραιώνει τη λανθασμένη άποψη, τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, εδραιώνει τη λεκτική πράξη, τη φλυαρία. Αυτές οι τρεις κακές συμπεριφορές είναι φαύλες ρίζες.

Όποια είναι η πλεονεξία, αυτή είναι η απληστία. Όποιος είναι ο θυμός, αυτό είναι το μίσος. Όποια είναι η λανθασμένη άποψη, αυτή είναι η αυταπάτη. Αυτές εδραιώνουν τις οκτώ λανθασμένες πορείες. Όταν αυτές οι τρεις φαύλες ρίζες έχουν πιαστεί, η δεκαπλή φαύλη ρίζα πηγαίνει στην εκπλήρωση· αυτής της τριπλής μόλυνσης της κακής συμπεριφοράς η διαφυγή είναι και η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια. Εκεί όποια είναι η πολυμαθής έκθεση, όπως η απληστία, το μίσος και η αυταπάτη επίσης, εκεί για να καθίσει, εδώ η απληστία είναι εξόγκωμα, με αυτόν τον λόγο σε αυτά τα φαινόμενα η απληστία διακηρύσσεται. Εκεί αυτή η αυταπάτη είναι φαύλη, η αυταπάτη αυτή είναι η άγνοια· αυτή είναι τετραπλή, εδραιωμένη στην ύλη· θεωρεί την ύλη ως εαυτό, αυτός που έχει περιέλθει σε άγνοια τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη. Εκεί ποιος όρος της άποψης περί ταυτότητας λέει την εκμηδένιση: «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα», η άποψη του μηδενισμού και η άποψη του τυχαία γεγεννημένου, και άλλος πράττει, άλλος βιώνει. Των τελευταίων εξήντα κοσμικών κύκλων οι τρεις όροι της άποψης περί ταυτότητας ακολουθούν το αιώνιο: «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», και η μη-πράξη, αυτό του που ποθεί τη δυστυχία, και οι άρριζοι πέφτουν, και η μη-ύπαρξη των πράξεων, και κάθε αλαζονεία. Εκεί «μόνο αυτό είναι αλήθεια και οτιδήποτε άλλο είναι μάταιο», μέσω της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων υπάρχει αγνότητα, οι Ατζίβακα διακηρύσσουν ογδόντα έξι. Όπως η άποψη περί ταυτότητας έχει τέσσερις βάσεις στην ύλη, έτσι στα πέντε συναθροίσματα η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις ακολουθεί το αιώνιο. Και οι άλλοι Ατζίβακα και οι υποστηρικτές του αιώνιου ακολουθούν και αγκιστρώνονται στους ηθικούς κανόνες και τις αυστηρότητες: «με αυτό θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς»· αυτή είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Εκεί με την άποψη περί ταυτότητας αυτός θεωρεί την ύλη ως εαυτό, «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα», για

αυτό είναι αβέβαιος, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει, δεν έχει εμπιστοσύνη για το παρελθόν, για το μέλλον, για το παρελθόν και το μέλλον... κ.λπ... έτσι σε αυτόν που είναι εδραιωμένος σε αυτά που οδηγούν στην καλλιέργεια, αυτή είναι η ακαθαρσία.

21. Εκεί με την ικανότητα της πίστης εγκαταλείπει κάθε σκεπτικιστική αμφιβολία, με την ικανότητα της σοφίας βλέπει την έγερση και την παρακμή, με την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης κάνει τη συνείδηση πλήρως εστιασμένη, με την ικανότητα της ενεργητικότητας ξεκινά. Αυτός με αυτές τις πέντε ικανότητες, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη, χαίροντας στην ακλόνητη πεποίθηση, εγείρει τη συνθήκη αμεσότητας της αυτοσυγκέντρωσης. Με αγνές ικανότητες, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, λόγω της απουσίας συνθήκης, εγείρει τη συνθήκη αμεσότητας της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος». Οι αλήθειες· αυτή είναι η ομιλία που οδηγεί στην ενόραση. Από τους πέντε κατώτερους νοητικούς δεσμούς του, τρεις νοητικοί δεσμοί που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης έχουν εγκαταλειφθεί πλήρως, εξολοκλήρου· δύο έχουν γίνει ατομικά. Εκεί οι τρεις φαύλες ρίζες που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, ριγμένες προς τα πάνω, γεννούν έξι υπάρξεις. Εκεί, όταν η πλεονεξία και ο θυμός έχουν εξασθενήσει σε αυτούς, οι έξι υπάρξεις με την πλήρη εξάλειψη πηγαίνουν στο όριο· δύο υπάρξεις απομένουν. Η πλεονεξία και ο θυμός του έχουν εξαλειφθεί πλήρως, εξολοκλήρου. Μία υπάρξη απομένει. Και αυτή γεννιέται λόγω της αλαζονείας. Αν και εδώ υπάρχουν και άλλες τέσσερις νοητικές μολύνσεις - το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για υπάρξη, η άγνοια, η ανησυχία - που έχουν γίνει σημαία της αλαζονείας, μη ικανές να απομακρύνουν την αλαζονεία του «εγώ είμαι», όλες αυτές ξεκινούν την εγκατάλειψη της αλαζονείας του «εγώ είμαι». Όταν αυτές έχουν εξαλειφθεί, και όχι σε αυτούς, αυτό είναι το ανώτερο επίπεδο ενόρασης· στα πέντε ασκούμενα άτομα και στα τρία που ασκούν και στα δύο που βρίσκονται στον καρπό, η ομιλία που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη. Πέρα από αυτό είναι η ομιλία που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης· κάπου το επίπεδο συμπίπτει. Και αυτή είναι η πέμπτη ομιλία. Διδάχθηκε σε τρία άτομα - στον κοινό άνθρωπο, στον ασκούμενο, σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης - αυτή που οδηγεί στη μόλυνση και αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια. Για τον κοινό άνθρωπο αυτή που οδηγεί στην ενόραση. Αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη για τους πέντε ασκούμενους. Αυτή που υποδείχθηκε πρώτη, που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης, για όλους τους Άξιους. Αυτή όμως η πενταπλή πρέπει να αναζητείται με είκοσι επτά τρόπους. Σε αυτούς, των προορισμών του, πέρα από αυτό. Και αυτό συνοπτικά συμπίπτει με πενήντα τρόπους· οι πενήντα τρόποι που υποδείχθηκαν στη Διδασχί, αυτοί συμπυκνούμενοι πέφτουν σε δέκα τρόπους. Αυτοί που στέκονται με την τοποθέτηση της ευγενούς αλήθειας, λόγω της συμπύκνωσης, πέφτουν σε οκτώ τρόπους. Και στις τέσσερις κοινές ομιλίες, όπου είναι το έδαφος της σύμπτωσης της μεθόδου, αυτοί συμπυκνούμενοι πέφτουν σε πέντε ομιλίες. Σε αυτή που οδηγεί στη μόλυνση, σε αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, σε αυτή που οδηγεί στη διαλογιστική ανάπτυξη, σε αυτή που οδηγεί στη διείσδυση και σε αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτοί συμπυκνούμενοι πέφτουν σε τέσσερις ομιλίες. Σε αυτή που οδηγεί στη μόλυνση, σε αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, σε αυτή που οδηγεί στη διείσδυση και σε αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτοί συμπυκνούμενοι πέφτουν σε τρεις ομιλίες, σε αυτή που ανήκει στον κοινό άνθρωπο,

σε αυτή που ανήκει στον ασκούμενο και σε αυτή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης. Αυτοί συμπυκνούμενοι πέφτουν σε δύο ομιλίες, σε αυτή που οδηγεί στη διείσδυση και σε αυτή που οδηγεί στην προηγούμενη συνεχή προσπάθεια. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: βλέποντας δύο λόγους, οι Τατχάγκατα, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι διδάσκουν τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο... κ.λπ... ο Διδάσκαλος, νομίζοντας ότι αυτοί που είναι προικισμένοι με προηγούμενη συνεχή προσπάθεια θα κατοικήσουν χωρίς δυσκολία, και θα υπάρξουν προηγούμενες συνεχείς προσπάθειες για τη συνεχή ροή αυτών που νομίζουν ότι διατηρούν. Εκεί, από αυτόν που βλέπει την ποικιλία της σοφίας στον εαυτό του, στην οκταπλή σύνοψη της ομιλίας, οπουδήποτε μπορεί, εκεί πρέπει να συνδεθεί. Αφού συνδεθεί εκεί, το νόημα της ομιλίας πρέπει να αναλυθεί. Διότι όταν υπάρχει αίσθημα, αφού διατηρήσει τον νου, δεν είναι δυνατόν από κανέναν να αναλυθεί το νόημα της ομιλίας όπως πραγματικά είναι.

Εκεί αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι των προηγούμενων ομιλιών

Τυφλωμένοι από τις ηδονές, καλυμμένοι από δίχτυ, και τα πέντε νοητικά εμπόδια·

τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου, και ο Μαχανάμα ο Σάκκα.

Προς τα πάνω, προς τα κάτω, απελευθερωμένος, και ποια η ωφέλεια της ηθικής·

αυτός του οποίου η συνείδηση είναι σαν βράχος, οι ερωτήσεις του Ουπατίσσα και τα λοιπά.

Αυτός που έχει μνήμη επί του σώματος, του Τσάννα πορευόμενος προς το σκοτάδι·

δεν είναι αυτό σταθερό το νοητικό, αυτός ο κόσμος και τα λοιπά.

Και τα τέσσερα άτομα, σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται· στις διδασκαλίες που ακολουθούν το ρεύμα, αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι τους.

22. Εκεί ποια είναι η διαταγή;

«Αν φοβάστε τον πόνο, αν ο πόνος είναι μη αγαπητός για εσάς· μην κάνετε κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.

«Στην παρελθοντική ύλη, Ράντχα, να είσαι χωρίς προσκόλληση» πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. «Από ένα ηθικό άτομο, Άναντα, πρέπει πάντα να γίνεται: πώς θα μπορούσα να είμαι χωρίς μεταμέλεια;» Αυτή ονομάζεται διαταγή.

Εκεί ποιος είναι ο καρπός;

«Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει αυτόν που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όπως μεγάλη ομπρέλα κατά τη βροχερή εποχή· αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο.

Αυτός είναι ο καρπός.

Εκεί ποιο είναι το μέσο;

«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», όταν με σοφία βλέπει·
τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον
εξαγνισμό.

«Ένας μοναχός που διακατέχεται από επτά παράγοντες, θα μπορούσε να σείσει
ακόμη και τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, τι να πει κανείς για τη νεκρή άγνοια
στις επτάδες» πρέπει να γίνει επεξήγηση. Αυτό είναι το μέσο.

Εκεί ποια είναι η διαταγή και ο καρπός;

«Αν φοβάστε τον πόνο, αν ο πόνος είναι μη αγαπητός για εσάς·
μην κάνετε κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.

Αν πράγματι κακόβουλη πράξη κάνετε ή θα κάνετε·
δεν υπάρχει για εσάς απελευθέρωση από τη δυστυχία, ακόμη κι αν πετάξετε
και φύγετε.

Στον πρώτο στίχο είναι η διαταγή, στον τελευταίο ο καρπός. Εδραιωμένος στην
ηθική, δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν, και η ανάπτυξη της συνείδησης και η
ανάπτυξη της σοφίας, και η διαταγή, και η φθίση της λαγνείας είναι ο καρπός.

Εκεί ποιος είναι ο καρπός και το μέσο;

«Εδραιωμένος στην ηθική ο σοφός άνθρωπος, αναπτύσσοντας τη συνείδηση
και τη σοφία·
Ενεργητικός, συνετός μοναχός, αυτός θα ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα.

Στο πρώτο ημιστίχιο είναι το μέσο, στο τελευταίο ημιστίχιο ο καρπός. Ο Νάντιγια ο
Σάκκα, η ομιλία για τον σοφό που διέμενε στην πόλη με μία φύλαξη από τις ηδονές,
από τη ρίζα αναφορικά μέχρι τα έξι φαινόμενα. Πέρα από αυτό, στα πέντε φαινόμενα
πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια για αυτό που ζητείται, αυτό είναι το μέσο. Σε
αυτόν που δεν συνοδεύεται, ο νους απελευθερώνεται ακόμη και από τη νοητική
διαφθορά της φιληδονίας. Σε όλες τις έξι και τις τρεις. Αυτό είναι το μέσο και ο
καρπός.

Εκεί ποια είναι η διαταγή και ο καρπός και το μέσο;

Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων·
αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο.

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα» είναι η διαταγή. «Πάντα μνήμων»
είναι το μέσο. «Αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον
θάνατο» είναι ο καρπός. Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση· ένας
αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί ότι η ύλη είναι παροδική.
Βλέποντας έτσι, ο ευγενής μαθητής απελευθερώνεται από τη γέννηση... κ.λπ...και
από το άγχος· εδώ και τα τρία».

23. Εκεί ποια είναι η απόλαυση;

Σε αυτόν που ποθεί την ηδονή, αν αυτή του επιτυγχάνεται. Αυτή είναι η απόλαυση.

«Εξαιτίας της συμπεριφοράς σύμφωνα με τη Διδασκαλία, της δίκαιης συμπεριφοράς, της καλής συμπεριφοράς, βραχμάνε, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Αυτή είναι η απόλαυση.

Εκεί ποιος είναι ο κίνδυνος;

Στις ηδονές πράγματι σφάζονται όλοι, απελευθερώνονται - αυτός είναι ο κίνδυνος. Στο Πασενάντι-σαμγιούτα η ομιλία με την παρομοίωση του βουνού - αυτός είναι ο κίνδυνος.

Εκεί ποια είναι η διαφυγή;

Όποιος αποφεύγει τις ηδονές, όπως με το πόδι το κεφάλι του φιδιού·
αυτός την κολλώδη στον κόσμο, μνήμων ξεπερνά.

Στο Σαμγιούτακα η ομιλία για το παριτσάττακα, τα κιτρινισμένα φύλλα, τα πεσμένα φύλλα - αυτή είναι η διαφυγή.

Εκεί ποια είναι η απόλαυση και ο κίνδυνος;

Όσα κάνει ο άνθρωπος, αυτά βλέπει στον εαυτό του·
αυτός που κάνει καλό, καλό· αυτός που κάνει κακό, κακό.

Εκεί αυτό που βιώνει αυτός που κάνει κακό, αυτή είναι η απόλαυση. Στις οκτάδες του κέρδους και της απώλειας η διευκρίνιση· εκεί η απώλεια, η κακοφημία, η κατηγορία, η δυστυχία, αυτός είναι ο κίνδυνος. Το υλικό κέρδος, η φήμη, η ευτυχία, ο έπαινος, αυτή είναι η απόλαυση.

Εκεί ποια είναι η απόλαυση και η διαφυγή;

«Ευτυχές είναι το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, και η πρόθεση
ευδοκιμεί·
και γρήγορα την υπέρτατη ειρήνη, το Νιμπάνα επιτυγχάνει».

Και το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων και η επιτυχία της πρόθεσης, αυτή είναι η απόλαυση. Αυτό που γρήγορα την υπέρτατη ειρήνη, το Νιμπάνα επιτυγχάνει, αυτή είναι η διαφυγή.

Για έναν μεγάλο άνθρωπο προικισμένο με τα τριάντα δύο χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί· αν παραμείνει εντός οικίας, γίνεται βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, μέχρι που αφού κατακτήσει κατοικεί, αυτή είναι η απόλαυση. Αν από την οικογενειακή ζωή αναχωρήσει για την άστεγη ζωή, η διαφυγή από κάθε νοητική πλημμύρα, αυτή είναι η απόλαυση και η διαφυγή.

Εκεί ποιος είναι ο κίνδυνος και η διαφυγή;

Έχοντας γνωρίσει τον φόβο της προσκόλλησης, την προέλευση της γέννησης
και του θανάτου·
Εμφανίζεται χωρίς προσκόλληση, για την εξάλειψη της γέννησης και του θανάτου.

Στο πρώτο ημιστίχιο η προέλευση της γέννησης και του θανάτου είναι ο κίνδυνος. «Εμφανίζεται χωρίς προσκόλληση, για την εξάλειψη της γέννησης και του θανάτου» είναι η διαφυγή.

Αλίμονο, αυτός ο κόσμος έχει περιπέσει σε δυστυχία, που γεννιέται και πεθαίνει. «Πότε άραγε θα έρθει το τέλος αυτού του υπαρξιακού πόνου ή πέρα από αυτό;» - εδώ η εξέταση από πάνω, αυτός είναι ο κίνδυνος. Αυτός που έχοντας γνωρίσει την απληστία αναχωρεί μέχρι την αρχαία βασιλική πρωτεύουσα, αυτή είναι η διαφυγή. Αυτός είναι ο κίνδυνος και η διαφυγή.

Εκεί ποια είναι η απόλαυση και ο κίνδυνος και η διαφυγή;

Οι ηδονές, ποικίλες, διάφορες, ευχάριστες, με διάφορες μορφές αναταράσσουν τη συνείδηση·
Για αυτό εγώ έγινα αναχωρητής, βασιλιά, η αδιαμφισβήτητη ασκητική ζωή είναι ανώτερη.

Αυτό που «οι ηδονές, ποικίλες, διάφορες, ευχάριστες», αυτή είναι η απόλαυση. Αυτό που «με διάφορες μορφές αναταράσσουν τη συνείδηση», αυτός είναι ο κίνδυνος. Αυτό που «εγώ από την οικογενειακή ζωή έγινα αναχωρητής, βασιλιά, η αδιαμφισβήτητη ασκητική ζωή είναι ανώτερη», αυτή είναι η διαφυγή.

Η ισχυρή ομιλία της παραβολής του αδαού - αυτό που με την επιθυμία ή αναλαμβάνει πράξη που πρέπει να βιωθεί, και αν έτσι βιώνει οποιαδήποτε κακόβουλη πράξη, εκεί με την πράξη που βιώνεται ως δυσάρεστη και με το μη αναπτυγμένο σώμα και μέχρι την περιορισμένη συνείδηση δείχνει τον κίνδυνο, με την πράξη που βιώνεται ως ευχάριστη απολαμβάνει. Αυτό που είναι όμοιος με πριν. Αυτός με αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη σοφία, ο Μαχανάμα, με μη περιορισμένη συνείδηση, αυτή είναι η διαφυγή.

24. Εκεί ποια είναι η εγκόσμια ομιλία;

«Διότι η κακή πράξη που έγινε δεν ωριμάζει αμέσως, όπως το γάλα· ακολουθεί τον αδαή καίγοντάς τον, όπως η φωτιά σκεπασμένη με στάχτη.

Οι τέσσερις πορείες προκατάληψης, αυτή είναι η εγκόσμια ομιλία.

Εκεί ποια είναι η υπερκόσμια ομιλία;

«Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν φτάσει σε ηρεμία, όπως άλογα καλά δαμασμένα από αμαξηλάτη·
αυτού που έχει εγκαταλείψει την αλαζονεία, που είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, ακόμη και οι θεοί τον ζηλεύουν, τον ακλόνητο.»

«Θα σας διδάξω, μοναχοί, την ευγενή ορθή αυτοσυγκέντρωση», αυτή είναι η υπερκόσμια ομιλία.

Εκεί ποια είναι η εγκόσμια και υπερκόσμια ομιλία;

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη του ηδονικού πάθους, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται.

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του», αυτό είναι το εγκόσμιο·

«για την εγκατάλειψη του ηδονικού πάθους, μνήμων ο μοναχός ως περιπλανιέται», αυτό είναι το υπερκόσμιο·

«Υπάρχει επιθυμία για τη φαγώσιμη τροφή», αυτό είναι το εγκόσμιο. «Δεν υπάρχει επιθυμία», αυτή είναι η υπερκόσμια ομιλία.

Εκεί ποια είναι η πράξη;

«Όποιος σκοτώνει έμβιο ον, και λέει ψέματα·
στον κόσμο παίρνει το μη δοσμένο, και πηγαίνει με τη γυναίκα άλλου·

Και στην κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών και ηδυότων, όποιος
άνθρωπος αφοσιώνεται·
χωρίς να εγκαταλείψει τις πέντε έχθρες, ονομάζεται ανήθικος.»

Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι κακές συμπεριφορές. Αυτή είναι η πράξη.

Εκεί ποιο είναι το επακόλουθο;

«Εξήντα χιλιάδες χρόνια, όπως ήταν η μορφή του, ωρίμασε.»

«Έχουν ιδωθεί από εμένα, μοναχοί, κολάσεις ονόματι με τις έξι βάσεις επαφής.
Έχουν ιδωθεί από εμένα, μοναχοί, ευδαιμονικοί κόσμοι ονόματι με τις έξι βάσεις
επαφής.» Αυτό είναι το επακόλουθο.

Εκεί τι είναι η πράξη και το επακόλουθο;

Όπως η σκουριά που προκύπτει από το σίδηρο, αφού προκύψει από αυτό, αυτό
το ίδιο κατατρώνει·
έτσι αυτόν που συμπεριφέρεται υπερβολικά, οι δικές του πράξεις τον οδηγούν
στον κακότυχο κόσμο.

Όπως η σκουριά που προκύπτει από το σίδηρο, μέχρι «οι δικές του πράξεις», αυτή
είναι η πράξη. «Τον οδηγούν στον κακότυχο κόσμο», αυτό είναι το επακόλουθο.

Συμπεριφερόμενος σωστά προς τους τέσσερις - τη μητέρα, τον πατέρα, τον
Τατχάγκατα, τον μαθητή του Τατχάγκατα - η ορθή πρακτική, αυτή είναι η πράξη. Το
ότι επαναγεννιέται μεταξύ των θεών, αυτό είναι το επακόλουθο. Αυτή είναι η πράξη
και το επακόλουθο.

25. Εκεί ποια είναι η εκτεθείσα ομιλία;

Άψογο, με λευκό κάλυμμα, με μία ακτίνα, κυλάει το άρμα·
δες τον ερχόμενο χωρίς ταραχή, με κομμένο το ρεύμα, χωρίς δεσμά·
ή όποια συνείδηση μεταξύ των ασκητών, ο οικοδεσπότης Τσίττα φαίνεται.

Έτσι με αυτόν τον στίχο το νόημα εκτίθεται.

Στην παραβολή του βοσκού οι έντεκα όροι. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει
την υλικότητα. Και αυτή που με ιδιαίτερη ευσέβεια χαίρει ευσέβειας. Αυτοί οι έντεκα
όροι όπως ειπώθηκαν, το νόημα εκτίθεται.

Εκεί ποιο είναι το μη εκτεθέν νόημα;

Ευχάριστη είναι η απομόνωση για τον ικανοποιημένο, για αυτόν που έχει ακούσει τη Διδασκαλία και βλέπει· η μη επιβλάβεια είναι ευτυχία στον κόσμο, ο αυτοέλεγχος απέναντι στα έμβια όντα.

Ευχάριστη είναι η απουσία πάθους στον κόσμο, η υπέρβαση των ηδονών· η απομάκρυνση της αλαζονείας του «εγώ είμαι», αυτή πράγματι είναι η υπέρτατη ευδαιμονία.

Αυτό είναι το μη εκτεθέν. Οι οκτώ λογισμοί του μεγάλου ανθρώπου. Αυτό είναι το μη εκτεθέν.

Εκεί ποιο είναι το εκτεθέν και το μη εκτεθέν;

Με καθαρά μάτια, με όμορφο πρόσωπο, μεγαλοπρεπής, ευθύς, ακτινοβόλος· στη μέση της Κοινότητας των ασκητών, λάμπεις σαν τον ήλιο.

Από «με καθαρά μάτια» μέχρι «λάμπεις σαν τον ήλιο» είναι το εκτεθέν. Με καθαρά μάτια ο Ευλογημένος, αλλά πώς η καθαρότητα των ματιών, πώς η ομορφιά του προσώπου, πώς η μεγαλοπρέπεια του σώματος, πώς η ευθύτητα, πώς η ακτινοβολία, πώς η λάμψη, αυτό είναι το μη εκτεθέν. Η επεξήγηση της παραβολής της μάζας αφρού: όπως η μάζα αφρού έτσι η ύλη, όπως η φυσαλίδα έτσι το αίσθημα, η μαγική ψευδαίσθηση, η συνείδηση· τα πέντε συναθροίσματα με πέντε παραβολές εκτίθενται. Για ποιον λόγο η ύλη είναι σαν μάζα αφρού και κάθε τι αντιληπτό με το μάτι ή με τις τέσσερις αισθητήριες βάσεις; Πώς το αίσθημα είναι σαν φυσαλίδα; Και ποιο είναι αυτό το αίσθημα, ευχάριστο, δυσάρεστο ή ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο; Έτσι αυτό είναι το μη εκτεθέν. Έτσι το εκτεθέν και το μη εκτεθέν.

26. Εκεί ποια είναι η γνώση;

«Η σοφία είναι η άριστη στον κόσμο, αυτή που οδηγεί στη διείσδυση· με την οποία κατανοεί ορθά, την εξάλειψη της γέννησης και του θανάτου.»

Αυτές οι τρεις ικανότητες - η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης - αυτή είναι η γνώση.

Εκεί ποιο είναι το γνωστό;

Προσκολλημένοι στις ηδονές, δεμένοι με την προσκόλληση στις ηδονές, μη βλέποντας το σφάλμα στον νοητικό δεσμό· διότι ποτέ αυτοί που είναι δεμένοι με την προσκόλληση στους νοητικούς δεσμούς, δεν θα διαβούν τη νοητική πλημμύρα την εκτεταμένη και μεγάλη.

Προικισμένοι με τέσσερις ιδιότητες, με την κατάρρευση του σώματος, γεννιούνται μεταξύ των θεών. Στην Ουντάνα η ομιλία Καπίγια, η αδιαμφισβήτητη εμπνευστική - αυτό είναι το γνωστό.

Εκεί ποια είναι η γνώση και το γνωστό;

«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», όταν με σοφία βλέπει·

τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον εξαγνισμό.

«Όταν βλέπει», αυτή είναι η γνώση. Αυτός που εδραιώνει όλα τα φαινόμενα με τον τρόπο του μη-εαυτού, αυτό είναι το γνωστέο.

Οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες· εκεί τρεις είναι γνωστέα - η αλήθεια της οδού, το συνάθροισμα της ηθικής και το συνάθροισμα της σοφίας - αυτή είναι και η γνώση και το γνωστέο.

27. Εκεί ποια είναι η ενόραση;

Αυτή ακριβώς είναι η οδός, δεν υπάρχει άλλη, για τον εξαγνισμό της ενόρασης·

Ακολουθήστε λοιπόν αυτήν, αυτή είναι η σύγχυση του Μάρα.

Με τέσσερις παράγοντες προικισμένος ένας ευγενής μαθητής μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του: «Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Αυτή είναι η ενόραση.

Εκεί ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη;

Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν αναπτυχθεί καλά, εσωτερικά και εξωτερικά σε ολόκληρο τον κόσμο·

Αυτό το άτομο που σκέφτεται και αντιλαμβάνεται τις υλικές μορφές, αυτός που έχει περιέλθει σε αυταπάτη δεν γνωρίζει.

Τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας - μη πλεονεξία, μη θυμός, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη.

Εκεί ποια είναι η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη;

Με τον λόγο, με τον νου και με την πράξη, χωρίς εχθρότητα, γνωρίζοντας ορθά τη Διδασκαλία·

Ποθώντας την κατάσταση του Νιμπάνα, αυτός θα περιπλανιόταν ορθά στον κόσμο.

Από αυτόν που επιθυμεί να πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, ποια φαινόμενα πρέπει να εξετάζονται; Ο Ευλογημένος είπε: τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Αυτή είναι η ενόραση και η διαλογιστική ανάπτυξη.

28. Εκεί ποιες είναι οι καταστάσεις με επακόλουθη ιδιότητα;

Όσα κάνει ο άνθρωπος, αναλυτικά. Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι καλές συμπεριφορές. Αυτές είναι οι καταστάσεις με επακόλουθη ιδιότητα.

Εκεί ποιες είναι οι καταστάσεις χωρίς επακόλουθη ιδιότητα;

Η ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, η συνείδηση και η βούληση·

Αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου, έτσι αυτός που έχει δει απαλλάσσεται από το πάθος.

Αυτά είναι τα πέντε συναθροίσματα, μοναχοί -αυτές είναι οι καταστάσεις χωρίς επακόλουθη ιδιότητα.

Εκεί ποια είναι η κατάσταση που μήτε είναι επακόλουθο μήτε έχει ιδιότητα επακόλουθου;

«Όσοι ακολουθούν έτσι, τη μέθοδο που διδάχθηκε από τον Βούδα· αυτοί θα τερματίσουν τον πόνο, εκτελεστές της διδαχής του Δασκάλου».

Έτσι και η ορθή πρακτική και η παύση, και τα δύο αυτά μήτε είναι επακόλουθο μήτε έχουν ιδιότητα επακόλουθου. Θα σας διδάξω, μοναχοί, την άγια ζωή και τους καρπούς της άγιας ζωής· και η άγια ζωή είναι η ευγενής οκταμελής οδός· οι καρποί της άγιας ζωής είναι ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα μέχρι την Αξιότητα.

29. Εκεί ποιος είναι ο δικός του λόγος;

Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·
ο καθαρισμός του δικού του νου, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών.

Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πύλες προς την απολύτρωση. Αυτός είναι ο δικός του λόγος.

Εκεί ποιος είναι ο λόγος άλλου;

Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον γιο, δεν υπάρχει πλούτος ίσος με τα βόδια·
δεν υπάρχει λάμψη ίση με τον ήλιο, η θάλασσα είναι η υπέρτατη λίμνη.

Με την αιτία, αγαπητοί, του Κοσίγια, με τα καλά ειπωμένα λόγια η νίκη στη μάχη· αυτός λοιπόν, μοναχοί, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, καταναλώνοντας τον δικό του καρπό, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Αυτός είναι ο λόγος άλλου.

Εκεί ποιος είναι ο δικός του λόγος και ο λόγος άλλου;

«Αυτό που έχει αποκτηθεί και αυτό που πρέπει να αποκτηθεί, και τα δύο αυτά είναι διάσπαρτα με σκόνη·
αυτοί που λένε έτσι ότι δεν υπάρχει, σε αυτούς δεν υπάρχει ελάττωμα στις ηδονές».

Αυτός είναι ο λόγος άλλου. Αυτοί όμως που μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα, ο κύκλος των επαναγεννήσεων δεν υπάρχει για αυτούς για περιγραφή. Αυτός είναι ο δικός του λόγος.

«Χαίρεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, αυτός που έχει αγελάδες χαίρεται επίσης με τις αγελάδες·
οι προσκολλήσεις είναι η χαρά του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν χαίρεται» - ο λόγος άλλου.

«Θλίβεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, αυτός που έχει αγελάδες θλίβεται επίσης με τις αγελάδες·
οι προσκολλήσεις είναι η θλίψη του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν θλίβεται» - ο δικός του λόγος.

30. Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα όντα;

Όσα όντα υπήρξαν ή θα υπάρξουν, όλα θα φύγουν εγκαταλείποντας το σώμα· αυτή την καταστροφή όλων γνωρίζοντας, ο επιδέξιος, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, θα πρέπει να ακολουθεί την άγια ζωή.

Αυτοί οι τρεις, μοναχοί, είναι οι Διδάσκαλοι: ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο ασκούμενος στην πρακτική. Αυτό έχει θεμέλιο τα όντα.

Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα φαινόμενα;

Όποια ηδονική ευτυχία υπάρχει στον κόσμο, και όποια ουράνια ευτυχία· αυτές δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της ευτυχίας της εξάλειψης της επιθυμίας.

Αυτοί οι επτά, μοναχοί, παράγοντες της φώτισης· αυτό έχει ως θεμέλιο τα φαινόμενα.

Εκεί τι είναι αυτό που έχει ως θεμέλιο τα όντα και ως θεμέλιο τα φαινόμενα; Δυσδιάκριτη είναι η αλήθεια, δυσδιάκριτη η διείσδυση για τους αδαείς· για αυτόν που γνωρίζει, για αυτόν που βλέπει δεν υπάρχει απόλαυση, λέω. «Δυσδιάκριτη είναι η αλήθεια, δυσδιάκριτη η διείσδυση για τους αδαείς» - αυτό έχει ως θεμέλιο τα φαινόμενα. «Για αυτόν που γνωρίζει, για αυτόν που βλέπει δεν υπάρχει απόλαυση» - αυτό έχει ως θεμέλιο τα όντα. Η παρομοίωση του κορμού ξύλου στον Γάγγη: η κοντινή όχθη και η μακρινή όχθη, η μη εξόκειλη στη στεριά, η μη βύθιση στη μέση, το πιάσιμο από ανθρώπους και το πιάσιμο από μη ανθρώπινα πνεύματα και η εσωτερική σήψη - αυτό έχει ως θεμέλιο τα φαινόμενα. «Έτσι όμως ο μοναχός θα γίνει επιρρεπής προς το Νιμπάνα, πορευόμενος προς το Νιμπάνα» - αυτό έχει ως θεμέλιο τα όντα. αυτό έχει ως θεμέλιο τα όντα και ως θεμέλιο τα φαινόμενα.

Εκεί ποιος είναι ο έπαινος;

Η οκταμερής οδός είναι η άριστη από τις οδούς, οι τέσσερις όροι είναι οι άριστοι από τις αλήθειες· το μη πάθος είναι το άριστο από τα φαινόμενα, και ο έχων όραση είναι ο άριστος από τα δίποδα.

Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα υπέρτατα -ο Βούδας μεταξύ των όντων, το μη πάθος μεταξύ των φαινομένων, η Κοινότητα μεταξύ των ομάδων. Αυτός είναι ο έπαινος.

31. Εκεί τι είναι το επιτρεπόμενο;

Η σωματική αυτοσυγκράτηση είναι καλή, καλή είναι η λεκτική αυτοσυγκράτηση· Η νοητική αυτοσυγκράτηση είναι καλή, καλή είναι η αυτοσυγκράτηση παντού· Ο μοναχός που είναι συγκρατημένος παντού, απελευθερώνεται από κάθε δυστυχία.

Αυτό επιτράπηκε από τον Ευλογημένο.

Αυτά τα τρία, μοναχοί, πρέπει να γίνονται -η καλή σωματική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτό είναι το επιτρεπόμενο.

Εκεί τι είναι το απορριφθέν;

Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον γιο. Αναλυτικά, αυτό είναι το απορριφθέν.

Αυτά τα τρία, μοναχοί, δεν πρέπει να γίνονται, διδάχθηκαν αφού ο ίδιος γνώρισε άμεσα. Ποια τρία; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτό είναι το απορριφθέν.

Εκεί ποιο είναι το επιτρεπόμενο και το απορριφθέν;

Ας κάνει καλό με το σώμα, ας είναι συγκρατημένος στο σώμα· εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά, ας ασκεί την καλή σωματική συμπεριφορά.

Με τα δύο πρώτα εδάφια και με το τέταρτο εδάφιο επιτρέπει. «Εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά», με το τρίτο εδάφιο είναι το απορριφθέν. Η Μεγάλη Ανάλυση από το μη πρόσφατο πόσιμο.

Εκεί αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι

Αν φοβάσαι τη δυστυχία, μην απολαμβάνεις το μέλλον·
όπως ομπρέλα κατά τη βροχερή εποχή, τα καλά στην κορυφή.

«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», αυτό που συναντήθηκε ας κλονίσει·
δεν υπάρχει για εσάς απελευθέρωση από τη δυστυχία, η νοητική ηρεμία και η διόραση.

Αναφορικά με την ηδονική επιθυμία, αυτός που κατατρώγεται από λογισμούς·
με τους καλά αναπτυγμένους παράγοντες της φώτισης στον εαυτό, αυτός θα
ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα.

Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, αναπτύσσοντας αυτοσυγκέντρωση ας
αναπτύσσεις·
σε αυτόν που ποθεί την ηδονή, με τη συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία
στον καλότυχο κόσμο.

Σφάζονται όλοι, απελευθερώνονται πράγματι, χτυπώντας τις τέσσερις
κατευθύνσεις·
Όποιος αποφεύγει τις ηδονές, και σαν το δέντρο Παριτσάττα.

Όσα κάνει ο άνθρωπος, οι κοσμικές αντιξοότητες διακηρύχθηκαν·
Ευτυχές είναι το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, τρίτο άλλο δεν
υπάρχει.

Έχοντας γνωρίσει τον φόβο της προσκόλλησης, γεννιέται και γηράσκει·
Οι ηδονές είναι ποικίλες και διάφορες, και σαν το αλατισμένο βέλος.

Διότι η κακή πράξη που έγινε, πηγαίνει με τις προκαταλήψεις·
Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν φτάσει σε ηρεμία, έτσι ακριβώς αυτός
που έχει τις πέντε γνώσεις.

Σαν από ακόντιο χτυπημένος, και η συνείδηση εδραιωμένη·
Όποιος σκοτώνει έμβιο ον, και οι τρεις κακές συμπεριφορές.

Εξήντα χιλιάδες χρόνια, αφού βρήκε τη δυσεύρετη στιγμή·
Όπως η σκουριά που προκύπτει από το σίδηρο, στις τέσσερις πρακτικές.

Άψογο, με λευκό κάλυμμα, και σαν τον βοσκό·
Ευχάριστη είναι η απομόνωση για τον ικανοποιημένο, και οι λογισμοί καλά διδάχθηκαν.

Η ύλη σαν μάζα αφρού, μεγαλοπρεπής, ευθύς, ακτινοβόλος·
Η σοφία είναι η άριστη στον κόσμο, και καμία άλλη οι τρεις ικανότητες.

Προσκολλημένοι στις ηδονές, δεμένοι με την προσκόλληση στις ηδονές, και η
ομορφιά μυστική·
«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», και η ευγενής αλήθεια διδάχθηκε.

Αυτή ακριβώς είναι η οδός, δεν υπάρχει άλλη, θα τον διακηρύξει ως
εισερχόμενο στο ρεύμα·
Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν αναπτυχθεί καλά, και με τους όρους
της Διδασκαλίας.

Με τον λόγο και με τον νου, τα πέντε συναθροίσματα ως παροδικά·
Όσα κάνει ο άνθρωπος, και οι τρεις καλές συμπεριφορές.

Η ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, τα πέντε συναθροίσματα διακηρύχθηκαν·
Όποιος έτσι ακολουθεί, ο Βράχμα και οι καρποί.

Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, οι απολυτρώσεις αυτό διδάχθηκαν·
Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον γιο, των θεών και των τιτάνων.

Αυτό που έχει αποκτηθεί και αυτό που πρέπει να αποκτηθεί, χαίρεται και
θλίβεται πάντα·
Όσα όντα υπήρξαν ή θα υπάρξουν, και οι Διδάσκαλοι διακηρύχθηκαν.

Και όποια ηδονική ευτυχία υπάρχει στον κόσμο, και οι παράγοντες της
φώτισης καλά διδάχθηκαν·
Η οκταμερής οδός είναι η άριστη από τις οδούς, και οι τρεις ανώτατες
επιτεύξεις.

Η σωματική αυτοσυγκράτηση είναι καλή, και αυτό που πρέπει να γίνει
διδάχθηκε·
Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον εαυτό, και τα τρία ευγενή διδάχθηκαν.

Με το σώμα στο καλό ευχαριστημένος, και η μοναστική διαγωγή και η
ηδονική ευτυχία στον κόσμο·
Και οι παράγοντες της φώτισης καλά διδάχθηκαν, δυσδιάκριτο το ανέγγιχτο
και το πέρα και το εδώ·

Στην Πετακοπαντέσα ολοκληρώθηκε το δεύτερο επίπεδο που ονομάζεται εφαρμογή της Διδαχής.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 2. Δεύτερο επίπεδο του θεμελίου της διδασκαλίας έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

[PaliVerse.org](https://paliverse.org)